

Bergtatt

Inne i fjellet skviser de seg gjennom trange ganger, vasser i vann, klatrer ned stup og utforsker steder hvor ingen har vært før dem.

Når Rana Grotteklubb er på ekspedisjon er de i sin egen verden og glemmer både møter og mobiltelefon.

Klubben består i dag av 17 medlemmer. De driver i all hovedsak med grotting, det vil si at de utforsker grotter.

- Ingen grotter er like. Noen har vakker marmor, trange ganger, eller digre saler, dryppstein og høye stup, og noen kan inneholde fosser og elver, forteller styremedlem Torunn Karlsen.

De jobber også med på kartlegging av grotter.

- Vi holder på å kartlegge Jordbrugrotta i Plurdalen på nytt, men den er noen kilometer så det tar tid. Det finnes trolig deler av grotta som enda ikke er dokumentert og den tidligere kartleggingen ble utført etter gamle metoder, forteller sekretær June Johansen.

Når de kartlegger grotter bruker de en lasermåler som måler opp grottepassasjene ut fra retning, helning, og lengde. Informasjonen lagres digitalt og sendes kontinuerlig videre til en (datamaskin) PDA ved hjelp av bluetooth. Dette danner kun skjelettet. De må selv tegne inn det de ser rundt seg, og det skal være så riktig som mulig.

- Det å finne grotter som ingen har vært i tidligere, eller som ikke er blitt satt på kartet er drømmen til mange grottere, sier June.

Når dette skjer velger de navnet på grotten ut fra særpreg som den har.

Flest grotter i Nordland

Det er mye kalk i Nordland, derfor ligger rundt 90 prosent av alle grottene i Norge her. Folk har drevet med grotting i Rana siden tidlig på 1800-tallet, og det finns mellom 200 til 300 og grotter i kommunen.

- Et eksempel på en imponerende kalksteinsgrotte er Grønligrotta. Går man utenom turistløypa er det flere utfordringer som blant annet et stup på 11 meter, sier Torstein Almo.

Når de tar seg inn i grotter begynner de som oftest ovenfra og går ned. Det hender de må bruke tau for å ta seg ned enkelte steder, derfor øver de på i klatreveggen i gymsalen på Gruben ungdomsskole hver torsdag.

Klaustrofobi

- Vi har levert inn et par insekter til

Spektakulære syn inne i fjellet venter grotterne. Ingen grotter er like, i følge Rana Grotteklubb.

Grottene kan by på mange utfordringer og man bør ikke ha klaustrofobi. Her aler Torstein Almo seg baklengs ned en grottegang han ikke vet hvor ender.

Helgelandsmuseet, avd Rana som vi har funnet. Det viste seg å være spretthaler, noe som ikke er helt uvanlig å finne i grottene, sier June.

- En gang fant vi mellom 200 til 300 døde lemmer som hadde lagt seg samlet på 124 meters dyp, sier Torstein.

Bodil Grundstrøm forteller at det ikke er uvanlig å se grotteørret som svømmer inne i elvene. Det finns det blant annet i Sætergrotta. Bodil jobber til daglig i Mo Industritransport AS.

Grotteklubben har en stor trang til å utforske, og beskriver opplevelsen som et spennende eventyr. De er heller ikke redde for å kripe gjennom flaskehalsar. - Man kan ikke ha klaustrofobi når man skal åle seg gjennom trange ganger. Det hender at vi nesten må ta av oss hjelmen for å komme oss videre, sier Torstein.

Har grottene likhetstrekk med gruvene i Mo Industripark og på Rana Gruber AS?

- Gruvene er menneskeskapte, mens grottene er formet av naturen gjennom millioner av år, så det blir to forskjellige ting. Det de har til felles er vel at det er

Rana Grotteklubb trives inne i fjellet, men en gruve er ikke like spennende som en grotte. Torstein Almo (f.v), Torunn Karlsen, Bodil Grundstrøm, Emma-Sofie og June Johansen.

berg og stein, mørkt og inne i fjellet, smiler Bodil.

Rana Grotteklubb har en egen Facebookside hvor man kan melde seg inn i klubben, eller bli med på turer.

- Vi har lyst å få flere med oss på grotte-

turer, samtidig som vi er opptatt å bevare grottene. Det er en fin balansegang. Vi pleier å si at det eneste som skal syns etter oss i grotta er fotsporene våre, smiler grotteentusiastene.